

Käraste min Mary!

I dag fingo vi plötsligt uppbrottsorder och detta skrifer jag på jernvägsstation, der vi vänta på vagnarna. I går afsände jag ett bref till dig, men troligen får du detta tidigare, emedan vår skrivvare Simonson i natt res till Hfors. Detta bref är Nr. 2, glöm ej att numrera dina bref, ty de skola ofta förkomma. Ramsay har i dag fått Nr. 6, men trenne numror äro borta.

Allt är väl, jag har mina alla i behåll, utom en signalist. Endast kompanikusken, Wickholm är sjuk, men följer likväl med.

Sjelf har jag mig en dugtig snufva, men det är ej underligt, då man stått en vecka på bivak. Öfvergången ifrån dag till natt är farligast, så snart solen försvunnit är det formligen kallt.

Kamraterna äro alla här, det är roligt att se dem åter, ty den här veckan har jag ej sett många af dem. Endast tvenne gånger har jag varit i ~~staden~~ exercerat har jag hela dagen, och är rätt nöjd med kompaniet, det går väl ej så efter regler, men flink manöver är hufvudsaken.

Wellin stackare fick i dag telegram om att hans far är död, pojken är mycket sorgsen. För resten äro mina officerare friska, och de andra se ej sjuka ut.

Kl. 12 i natt afgå 1^a och 2^a kompaniet deremot kl. 4 på morgonen, kl. är nu 11, så man får vänta länge nog, men jag måste ändå sluta mitt bref, ty Simonson skall resa af.

Här gå ständigt sanitetståg, med sårade ifrån kriget, i natt skall en af våra, Kula ifrån 2^a kompaniet, komma sårad härigenom. Den kejsrerliga konvojen skall vara illa medfaren, en berättelse om att af ena halfkompaniet endast återstår 60 man, lär vara sann.

Vi veta ännu ej något annat än att vi fara till Ungheni, i morgon på eftermid. böra vi vara der. Sa snart vi få veta något närmare om vår destination skrifer jag genast.

Adieu min egen Mary, helsa far och mor, till den förre skall jag skriva under resan. Kyss barnen och skrif snart till din egen

* Eugen Bis svärföräldran

Eugène